Wil met mij bidden:

Heer

Spreek Gij het woord
dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt
en opneemt in uw vrede.
Ontsteek de vreugde
die geen einde heeft,
wil al uw liefde
ook aan mij besteden.

naar: H. Oosterhuis

De congregatie en de familie
danken u voor uw gebed en medeleven.

Congregatie Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes

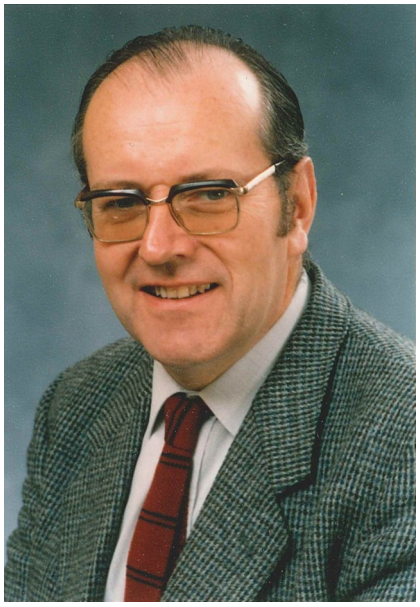

✞

aandenken aan

Br. André Retsin

8 mei 1932 - 2 maart 2019

André, Nonkel André

Zo kenden we hem. Zo spraken kinderen en kleinkinderen in de familie hem aan. En de allerkleinsten durfden hem ook wel eens “nonkel chocola” noemen.

Hij was zacht en hard. Doorduwend beslist. Consequent. Rechtlijnig. Geen ‘cel’-broeder maar iemand die hart en hand reikte naar familie, vrienden, medebroeders en vooral naar kinderen en jongeren.

Een Retsin. Die door volgehouden opzoekingen zijn heel verre ‘roots’ gevonden heeft. Een stamboom van een hele resem onderwijsmensen. Een stamboom van engagement en dienende roeping ... “gaan en onderwijzen”.

Nooit stilstaan. Evolueren. Nooit genoegen nemen met. Altijd opnieuw zoeken en verder gaan naar nieuw. Gedreven.

Zijn familie, zijn ouders waren hem zeer genegen en het gezin van zijn zus werd een blijvende thuishaven als vader en moeder er niet meer waren.

Technisch sterk en ondernemend bouwde hij een huis voor zijn schoonbroer en zus.

Nog gedurfder dan een huis bouwde André aan toekomst voor een christelijk-geïnspireerd onderwijs.

Zijn oversten hadden hem deze taak opgedragen: in Oostakker, als onderwijzer, van 1953 tot 1955. In Merchtem, eerst als onderwijzer, daarna als directeur in het Sint-Donatusinstituut van 1955 tot 1959 en tenslotte in Asse als directeur van het Ascanusinstituut van 1959 tot 1987.

Vanaf 1988 kon hij zich in opdracht van de congregatie, nog nuttig maken voor het provinciaal bestuur en als coördinator-begeleider en lid van diverse schoolbesturen in Bornem, Burcht. Hamme, Heusden-Zolder, Heverlee, Merchtem, Oostakker, Oppem, Ronse en Zwijndrecht.

Daarover getuigde hij: “Ik heb mij voor al deze taken, ondanks mijn beperktheden, zo goed mogelijk ingezet”.

Waar mensen van pensioen en rust genieten bleef hij gratuit-actief. Zijn fysieke krachten waren begrensd en broos - maar zijn ideaal was als een wijdvertakte kroon op een sterke boom.
En bomen sterven staande.
Zijn Retsin-wortels diepgeaard.
Zijn roeping en zijn ideaal hoog-hemelreikend.

Zijn Rentmeester zal zijn talentenweelde dankbaar zegenen. Het soms onopgemerkte, hem toevertrouwd, mag hij nu honderdvoudig teruggeven.
André heeft geleefd om velen leven te geven.

Jeroom